

for vil man altid kunne skille et forholdsvis lille antal ud fra det store antal. Det er lidt en strid om – ja, måske ikke kejserens skæg, jeg skal ikke gøre mig klog på det, men jeg mener, det er en teoretisk betragtning.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Søren Søndergaard for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi kan komme ind på den teoretiske betragtning i en anden sammenhæng, men det, der undrer mig i hr. Helge Adam Møllers indlæg, er, at det umiddelbart lyder besnærende, og at der argumenteres konsekvent, men at konsekvensen af det ikke tænkes igennem: Hvad bliver det næste?

Det var præcis det spørgsmål, Venstres ordfører stillede, og derfor kunne jeg godt tænke mig at stille et meget præcist spørgsmål om roadpricing: Når der nu bliver et flertal i Folketinget for at få indført roadpricing, vil det så være sådan, at Det Konservative Folkeparti vil fremsætte et forslag om, at politiet også skal have mulighed for at få at vide, hvor de enkelte bilister har været på bestemte tidspunkter ved hjælp af roadpricingsystemet? Er det noget, der ligger i Det Konservative Folkepartis arsenal i denne samling eller eventuelt, når Det Konservative Folkeparti engang ad åre kommer i regering?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti er helt og aldeles og fuldstændig imod roadpricing, og det bliver ikke med vore stemmer, det bliver indført. Hvis et flertal indfører det, må vi forholde os til det og gøre det så lidt skadeligt som overhovedet muligt.

Men jeg synes, der er en meget væsentlig forskel på roadpricing, hvor man, hvis det skulle blive indført, via en satellit overvåger alle danske bilister døgnet rundt, uanset hvor de kører. Det er der jo ikke tale om her. Her er tale om, at mig bekendt er danske teleabonnenter, siden vi indførte telefonen engang i forrige århundrede, altid blevet registreret i det lokale telefonselskab, når de taler i deres telefon, hvad enten det er den gammeldags eller mobiltelefonen. Ellers kunne vi jo ikke få regninger, og alle oplysningerne er lagret.

Men når der nogle få gange om året sker en alvorlig forbrydelse et eller andet sted, er det, vi

siger, at der skal være mulighed for, at politiet, når forbrydelsen er sket, skal kunne få at vide, hvilke mennesker der har brugt deres mobiltelefon i det snævre område og inden for det snævre tidsrum, hvor man regner med, forbrydelsen er sket. Det synes vi er rimeligt, for det er jo ikke et traditionelt indgreb i meddelelseshemmeligheden. Der er ikke nogen, der får at vide, hvad vedkommende har talt om. Der er ikke tale om, at man åbner et brev eller aflytter noget. Man får bare at vide, at der har været en mobiltelefon dér, og den har været åben, og der har været talt i den. Det synes vi er et meget lille indgreb i betragtning af, at man kan opklare en del alvorlig kriminalitet, et meget lille indgreb.

Anden næstformand (Henning Grove):

Fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Med lovforslaget udvides kriminaliseringen af hæleri til at omfatte hæleri med hensyn til udbytte af alle strafbare handlinger inden for det formueretlige område. Kun forsætlige lovovertrædelser straffes, og almindelig detailhandel eller underhold, hvor et strafbart udbytte udnyttes, er ikke omfattet.

Endvidere indeholder forslaget regler om indgreb i meddelelseshemmeligheden, således at der skabes adgang til at foretage såkaldt udvidet teleoplysning, dvs. oplysning om, hvilke mobiltelefoner der er i et givet område og inden for et givet tidsrum har været i forbindelse med andre telefoner. Det er i hvert fald sådan, jeg har forstået bestemmelsen.

SF er umiddelbart indforstået med ændringerne vedrørende hæleri, således at kriminaliseringen udvides til alle formueforbrydelser. Tilsvarende finder vi det vigtigt, at man fastholder, at der kun straffes ved forsæt til hæleri.

Derimod er vi tvivlende, for ikke at sige yderst skeptiske, over for den anden halvdel af lovforslaget, hvorefter politiet får mulighed for at skaffe en kendelse, når det drejer sig om mistanke om alvorlig kriminalitet, selv om der ikke er en begrundet formodning om, at mobiltelefoner overhovedet er blevet brugt. Dertil kommer, at der kan blive tale om, at ganske mange persons brug af telefon bliver registreret, uden at de har lavet noget som helst andet end at snakke med moster eller måske elskereren.

Højesteret har, som det fremgår af bemærkningerne, i første omgang afvist, at man kan anvende teleoplysningen, når det drejer sig om en